

W 1999 r. ukończyłam z wyróżnieniem Wydział Grafiki ASP w Warszawie. Jestem w trakcie procesu doktoryzacji. Od 2021 roku prowadzę pracownię Koncepcja Obrazu na Wydziale Sztuki Mediów ASP w Warszawie. W styczniu 2024 r. rozpocząłam roczny Instruktorski Kurs Kwalifikacyjny Arteterapia – Kultura przeciw Wykluczeniu dający międzynarodowy certyfikat zawodu arteterapeuty.

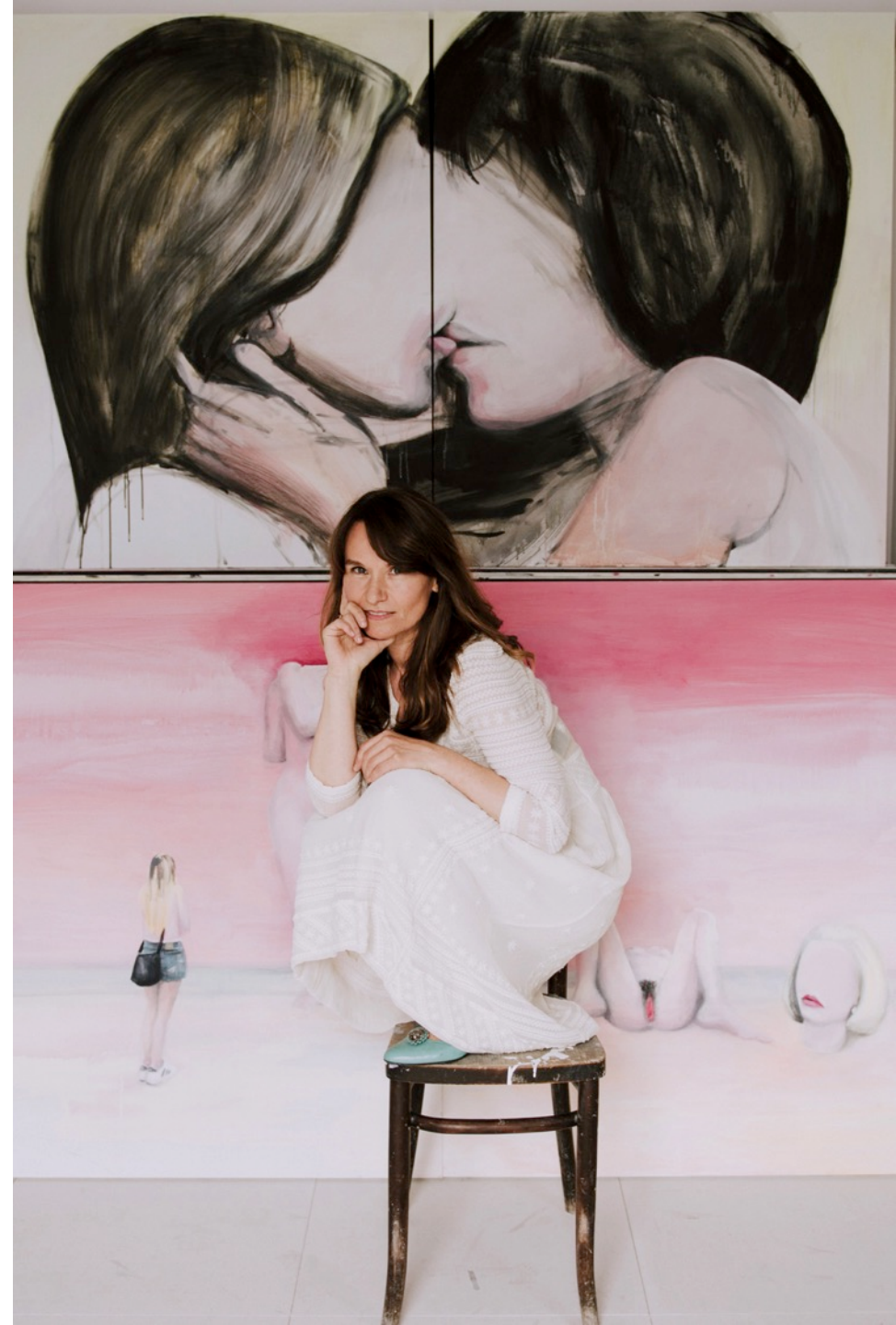
Jestem autorką instalacji site-specific takich jak m.in.: „PEGAZY” dla Biblioteki Narodowej, „DOM NA DRZEWIE” dla Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie, „KOGUTY” dla Ambasady Francji oraz licznych wystaw malarstwa, które w niekonwencjonalny sposób tworzę w przestrzeniach publicznych, szukając niezależnej drogi prezentacji sztuki w różnych kontekstach. Wystawa „Absolutne Spotkania” w 2004 roku to projekcja cyklu obrazów na elewacji kamienicy na Żółtej w Warszawie. Projekt w przestrzeni miejskiej „Lunchtime” z 2005 r. był jeżdżącą ekspozycją obrazów na pracujących śmieciarkach MPO. „Magazyn sztuki” – instalacja obrazów zmagazynowanych w witrynach sklepowych. „Dekalog” – wielkoformatowe plakaty zawieszone na dziedzińcu PKiN. Od 2011 roku realizuję „Wystawę malarstwa” – długofalowy projekt urban art prezentujący malarstwo wpisane w tkankę miejską i pejzaże. Prowadzę zapis znikania obrazów na tle zmieniającego się krajobrazu.

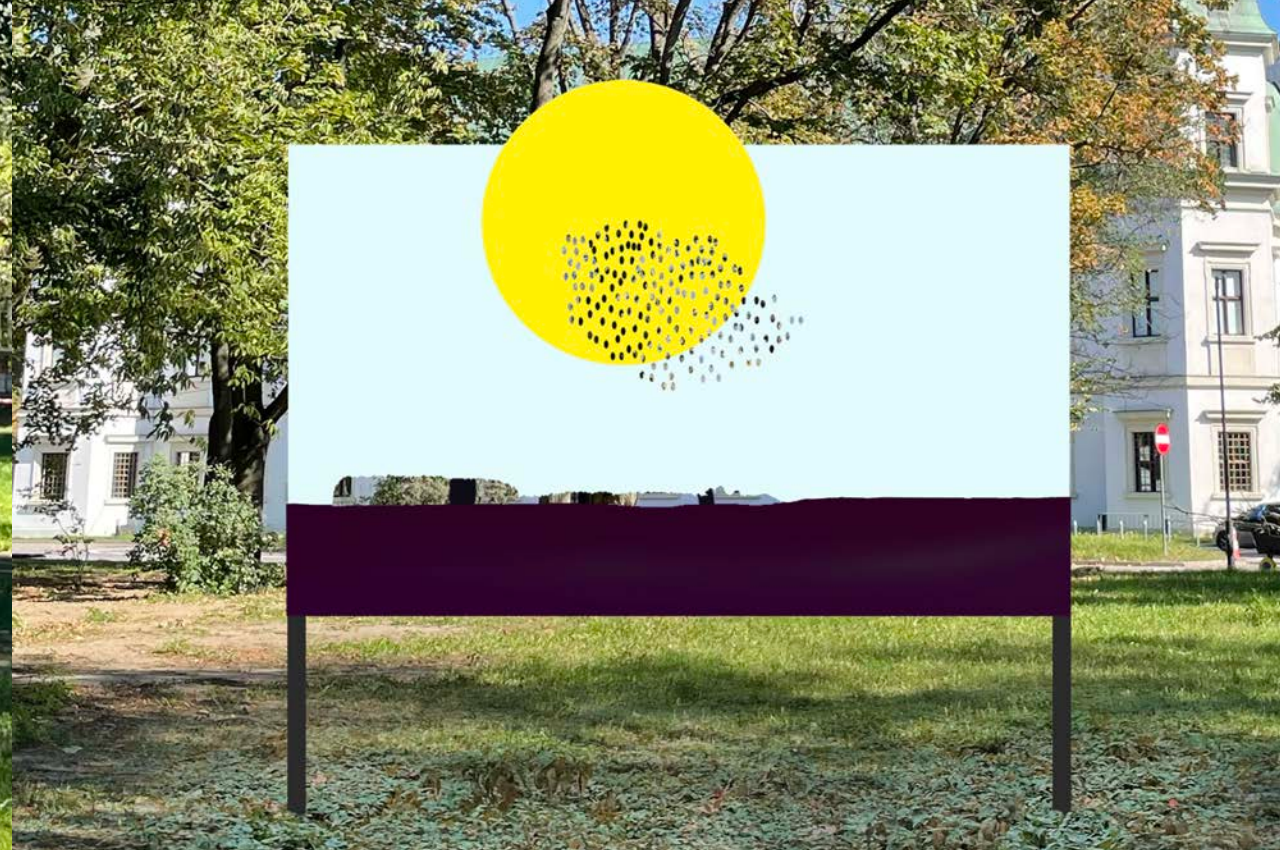
Aktywnie tworzę głównie w obszarze sztuki w przestrzeni publicznej oraz malarstwa i instalacji. Istotnym elementem mojej sztuki są nieoczywiste przestrzenie ekspozycyjne, wprowadzające elementy dialogu z otoczeniem oraz badanie tożsamości miejsca. Rzeźby i kinetyczne formy przestrzenne związane są z szeroko rozumianymi tekstami kultury, zagadnieniami społecznymi, lub funkcjonują w koegzystencji z Naturą, która jest dla mnie kluczem do zrozumienia świata. W ramach cykli malarskich badam cielesność oraz tożsamość ludzi, istot nieludzkich, miejsc, relacji, zjawisk, kolorów, również w kontekście norm kulturowych i społecznych.

Moje aktualne zainteresowania artystyczne związane są z łączeniem różnych form wypowiedzi plastycznej z działaniami performatywnymi, w tym arteterapeutycznymi opierającymi się na pracy ciała, oddziaływaniu ruchu, form przestrzennych, energii kolorów i dźwięków. W ramach wystawy doktorskiej „narodziny Kolorów” w Muzeum Ziemi w Warszawie (IX-XII 2023) przeprowadziłam cykl warsztatów muzeoterapeutycznych wykorzystując genius loci miejsca. Widzę wielki potencjał w tego typu działaniach.

Motywacją do wzięcia udziału w naborze CSW U-jazdowski jest potrzeba prezentacji projektu poruszającego aktualne tematy społeczne w przestrzeni publicznej ważnej instytucji kulturalnej. Projekt łączy działania artystyczne i arteterapeutyczne. Warsztaty będące integralnym elementem projektu mogą dawać realne korzyści społeczne, zarówno na poziomie indywidualnym jak i grupowym, wspierając rozwój oraz dobrostan psychofizyczny osób uczestniczących.

Zapraszam do współpracy!

„Takich Wojowników Potrzebujemy” / “Such Warriors We Need” / propozycja instalacji w przestrzeni parku CSW U-jazdowski oraz warsztatów arteterapeutycznych

Tytuł pracy ma skłaniać do refleksji. Jakich wojowników potrzebujemy? I w jakim celu? Kim jest ze swojej natury wojownik i czemu ma służyć jego działanie? Walce o pokój, o lepszy świat? To oksymoron. Zawiera w sobie pułapkę znaczeniową. Jakich zatem wojowników potrzebuje współczesny świat targany wojnami, w dobie katastrofy klimatycznej?

Forma instalacji odwołuje się do stylistyki dwustronnego billboardu. Na obrazie od frontu widzimy 3 pozycje jogi: Wojownik I, II, III. Postać stoi na czerwonej ziemi na tle stalowego nieba z czarnym słońcem po środku. W słońcu znajdują się otwory na wylot. Pejzaż w metaforyczny sposób nawiązuje do wojny. Otwory w czarnym słońcu symbolizują ostrzelanie i mają bezpośrednie odniesienie do drugiej strony obrazu (rewersu), gdzie centralnym elementem jest żółte słońce, a te same otwory wyglądają jak czarna deszcz. Ta strona przedstawia postindustrialny abstrakcyjny pejzaż. Otwory w obrazach są łącznikiem dwóch stron. Destrukcyjny aspekt wojny ma destrukcyjny wpływ na ziemię. Podłużny poziomy kształt widziany po obu stronach obrazu wyobraża las na horyzoncie i jest również otworem wyciętym na wylot. Przyroda i otoczenie będą integralnym elementem obrazu. Dopełnią paletę barw, w zależności od światła, pogody, transformacji pory roku.

Obrazy na billboardzie nie są reklamą produktu czy usługi. Promują pewną postawę. Pozycje Wojownika to asany, w których osoba praktykująca łączy się ze swoją energią ognia, lecz nie w celu destrukcji, ale wręcz przeciwnie - jako dążenie do harmonii, fizycznej i psychicznej równowagi oraz siły. Podstawowa zasada jogi to niekrzywdzenie. Inne podkreślają jedność wszystkich form życia, połączenie z naturą oraz odpowiedzialność za nią. Pozycja Wojownika jest głęboko wpisana w tę filozofię.

Warsztaty arteterapeutyczne będą doświadczeniem introspektywnej pracy z ciałem, eksplorowaniem świadomego ruchu w przestrzeni w połączeniu z nią, dając korzyści zarówno na poziomie indywidualnym jak i kolektywnym wspierając rozwój oraz dobrostan psychofizyczny osób uczestniczących.

21.8.2024

Powrót Pegazów

Pegazy powrócili! Odrestaurowane pod czujnym okiem artystki Beaty Konarskiej, od dzisiaj będą skubać trawę na Polu Mokotowskim, tuż przy siedzibie Biblioteki Narodowej.

PEGAZY / instalacja site-specific na Polu Mokotowskim przed siedzibą Biblioteki Narodowej w Warszawie / 2008 - 2024 - ekspozycja stała

W sobotę 28 września 2024 r. o godzinie 11.00 nastąpi oficjalne powitanie Pegazów przed główną siedzibą Biblioteki Narodowej. W ramach Festiwalu Warszawska Jesień o godzinie 13.00 odbędzie się premierowe wykonanie miniatury elektronicznej Krzysztofa Cybulskiego pt. „Pegazy”, inspirowanej instalacją. W trakcie jej wykonania będzie miał miejsce performance w wykonaniu dzieci klas 6-8 SP nr 32, który przygotowałałam we współpracy z Moniką Szulc - wychowawczynią klasy oraz happening dla warszawiaków i warszawianek *Kolektywne Latanie z Pegazami*.

Pegazy powstały w 2008 roku podczas obchodów roku Zbigniewa Herberta jako element wystawy „Norwid-Herbert. Inspiracje śródziemnomorskie”.

Wystawa była prezentacją z cyklu „Pokaz Skarbu” pod honorowym patronatem Lecha Kaczyńskiego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W trakcie wystawy Pegazy były umieszczone w dolnej sali w Pałacu Krasińskich i stanowiły rodzaj ekranów do multimedialnej prezentacji rysunków artystów. Po skończeniu ekspozycji zostały umiejscowione na trawniku przed pałacem. Wstępnie miały wypasać się do końca roku Herberta, jednak zostały tak pozytywnie przyjęte przez Warszawiaków, że zadomowiły się tam na 16 lat. 31 sierpnia 2024 roku odrestaurowane zagościły na stałe na Polu Mokotowskim.

NARODZINY KOLORÓW / wystawa doktorska site-specific / Muzeum Ziemi PAN w Warszawie / 14.IX - 28.XII 2023

Centralnym elementem wystawy doktorskiej „Narodziny Kolorów” była przestrzenna instalacja polisensoryczna oparta na równoczesnym oddziaływaniu koloru i dźwięku. Instalacja odwołuje się do postumentu „Lingam-Yoni” – pierwiastków męskiego i żeńskiego w wedyjskiej filozofii i symbolice. Lingam reprezentuje męską energię inicjującą procesy tworzenia, Yoni – matkę naturę i jej potęgę dawania życia. Moją intencją było stworzenie obiektu będącego połączeniem tych elementów w formie przestrzennego symbolu, który będzie reprezentował jedność męskiej i żeńskiej energii oraz metaforycznie łączył proces twórczy z procesem uzdrawiania. Instalacja daje możliwość „zanurzenia się” w kompozycjach barw oraz w muzyce. Obiekt jest miejscem zatrzymania, medytacji – poddania się przepływowi energii fal koloru i dźwięku.

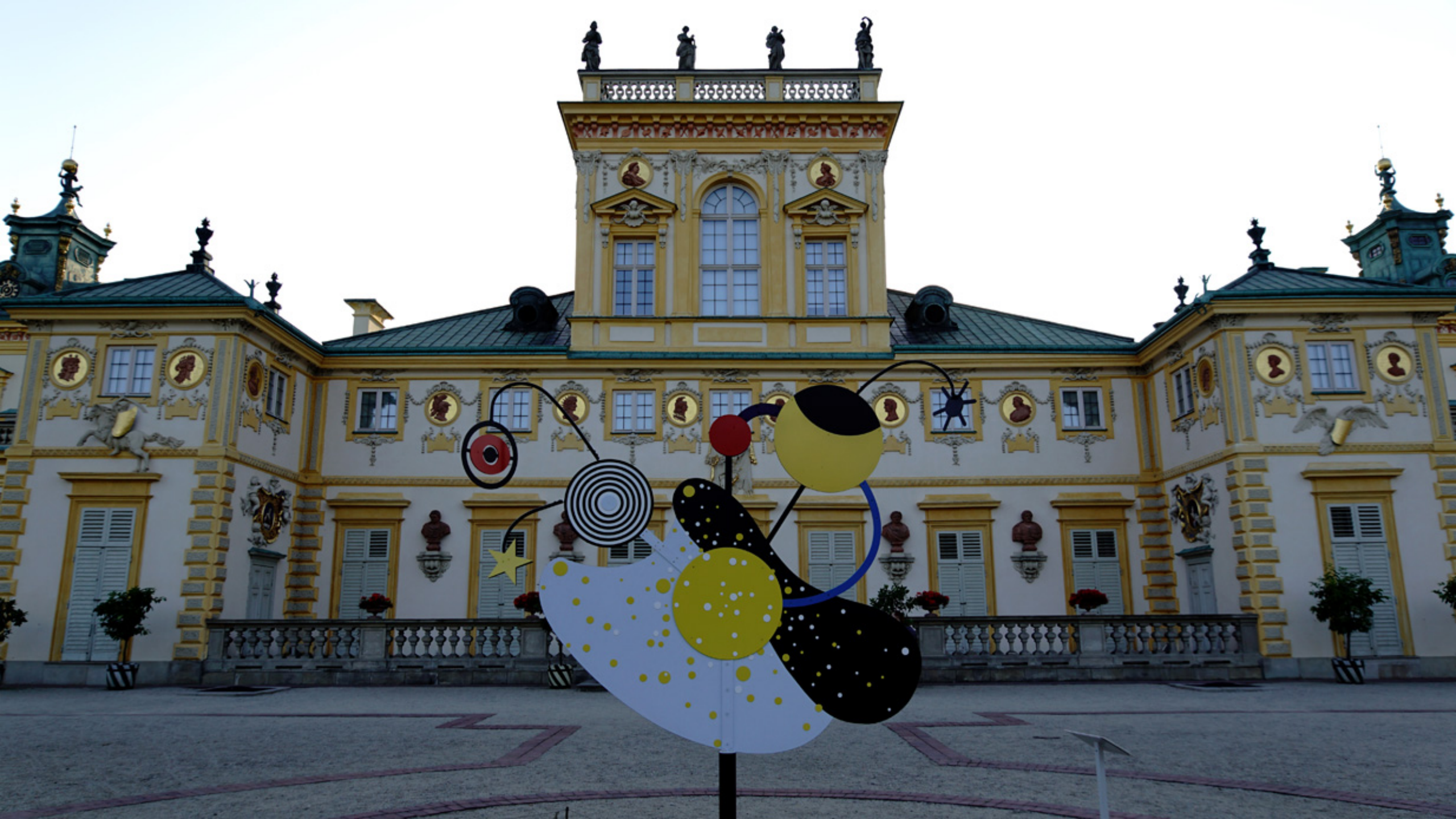
Tworzenie pracy doktorskiej miało miejsce w ważnym momencie mojego życia, w którym transformacje zachodziły na wielu poziomach. Równocześnie czułam, że porzucam starą skórę i przepoczwarzam się jako artystka. Musiałam radykalnie zmienić optykę i sposób wyrażania emocji, które nie mogły popłynąć w starym paradygmacie twórczym. Czułam potrzebę pracy ciałem, korzystania z jego dynamiki, wykorzystywania wielkiego potencjału ekspresji, która jest moim naturalnym zasobem i teraz nie mogła być tłumiona. Obrazy niejednokrotnie powstawały w wyniku wizji i odczuć w stanach poszerzonej świadomości wprowadzających mnie w trans, podczas którego malowałam. Ten specyficzny, nowy dla mnie sposób tworzenia zaprowadził mnie w stronę ekspresyjnej abstrakcji, w której figuratywność – jeżeli się pojawia – ma swoją ważną funkcję symboliczną.

Promotorzy pracy doktorskiej / Profesor Dorota Folga Januszewska, Profesor Paweł Nowak

Patroni / **ASP W WARSZAWIE, ZAIKS, WIMCAA FOUNDATION** / Projekt *Narodziny Kolorów* powstał w ramach stypendium Funduszu Popierania Twórczości ZAIKS oraz przy wsparciu Warsaw Institute for Modern and Contemporary Asia Art Foundation

<https://www.beatakonarska.com/wystawa-doktorska/>

KOSMOS / instalacja kinetyczna site-specific / Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie / IV-VIII 2022

Tworząc instalację w konkretnej przestrzeni publicznej Pałacu w Wilanowie, ważne dla mnie było wpisanie się w specyfikę i tożsamość miejsca. Tematyka kosmologiczna jest kluczem do zrozumienia struktury pałacu. Znajduje ona swój wyraz zarówno w samej architekturze budynku, założeniach przestrzennych, jak i dekoracjach. Na elewacji pałacu obecne są motywy związane z kosmicznym porządkiem świata. Zależało mi na wejściu w rodzaj dialogu z historią i tkanką tego miejsca – zarówno z symboliką i kolorystyką elewacji oraz bogatą wzorzystą geometrią barokowego ogrodu. Równocześnie chciałam osiągnąć efekt zarazem lekkości jak i dynamiki instalacji - kiedy nagle wprawiona w ruch przez wiatr zaczyna obracać się. Kolorystyka nawiązuje do bajkowych wyobrażeń tworzonych przez Heweliusza. Ekspozycja instalacji ma miejsce na tarasie górnym pałacu. Oryginalnie, w XVII wieku na tarasach na osi pałacu znajdowały się fontanny. Ponieważ nie ustalono ich wyglądu, zaznaczony jest jedynie ich zarys w formie ceglanych wzorów na posadzce. W środku centralnego okręgu umiejscowiona jest instalacja „Kosmos”.

Instalacja „Kosmos” jest przestrzenną ruchomą formą graficzną, inspirowaną dziełem “Machinae Coelestis” Heweliusza. Obiekt kręci się wokół własnej osi pod wpływem siły wiatru. Dodatkowo wybrane elementy instalacji obracają się niezależnie. Front oraz tył różni się grafiką i kolorystyką. W bezwietrzną pogodę instalacja jest statyczna. Przy silnym wietrze porusza się dynamicznie, może zmieniać kierunek i tempo. Jest elementem zależnym i zintegrowanym, w koegzystencji z siłami Natury.

Obiekt powstał na wystawę „Księżyc i Tarcza Sobieskiego. Heveliana dawne i sztuka współczesna”.

Całość ekspozycji przygotowana była ze zbiorów PAN Biblioteki Gdańskiej, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie oraz prezentowała prace i instalacje artystów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Na wystawę przygotowałam również serię obrazów „Jesteśmy jak spadające gwiazdy”. Wystawie towarzyszył album wydany przez Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie.

Kuratorka wystawy / **DOROTA FOLGA JANUSZEWSKA**

Miejsce ekspozycji / **Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, park oraz Oranżeria**

2020 / cykl 12 obrazów oraz „galeria pandemiczna” / KOMUNA WARSZAWA, ul. Emilii Plater 31 / XII 2020 – *ekspozycja jest cały czas dostępna*

Wszystko, co działo się w 2020 roku, było niesamowicie wyraziste, wręcz przerysowane. Nie tylko pandemia i jej konsekwencje, ale też zjawiska o różnym charakterze - potężne pożary w różnych miejscach na świecie, globalne protesty związane z łamaniem praw człowieka - strajki kobiet, społeczności LGBT+, ruch Black Lives Matter, walka o demokrację na ulicach Polski i Białorusi, afery pedofilskie w kościele katolickim, bardzo widoczne oznaki zmiany klimatu i to, w jaki sposób człowiek wpływa na przyrodę. Wszystkie te obrazy kotłowały się w tym minionym roku równolegle. Mieszkańcy Indii pierwszy raz po 30 latach widzieli Himalaje, a Krakowa – Tatry, ponieważ dzięki globalnemu zmniejszeniu emisji CO2 opadł smog. Mieszkańcy Wenecji obserwowali gigantyczną meduzę w Canale Grande, która bezpiecznie przemieszczała się w przestrzeni gęstej tkanki miejskiej. Mam wrażenie, że tym, co spaja te obrazy, jest jakieś widmo walki dobra ze złem. I ta walka odbywa się zarówno między ludźmi, jak i na poziomie człowiek-przyroda, której jesteśmy przecież częścią. Jako ludzkość dostajemy lekcję - i pytanie, jakie wnioski z niej wyciągniemy i jakie podejmiemy działania.

Ekspozycja reprodukcji prac na elewacji była moją odpowiedzią na restrykcje pandemiczne. W dobie zamkniętych instytucji kulturalnych „galeria pandemiczna” była dostępna dla dowolnej liczby osób o każdej porze dnia.

Rozmowa z Dorotą Borodaj dla „Wysokich Obcasów”: www.wysokieobcasy.pl/wysokie-obcasy/7,157211,26744971,pod-przeslem-mostu-na-slupie-reklamowym-beata-konarska-swoimi.html

patronat / **Honorowy Patronat Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy Rafała Trzaskowskiego**

MEA VULVA / cykl malarski oraz wystawy / 2017-2021

„Konarska. Notatki.” - fragmenty tekstu Janusza Noniewicza do wystawy „Mea Vulva”

(...) Jedno z podstawowych pytań, które konstruuje malarski świat i malarski język Konarskiej jest pytanie o sens/znaczenie zastaniania i odstania. Ujawniania i skrywania. Patrzenia i niewidzenia. Ludzkiego ciała, choć nie tylko.

Tytuł wystawy „Mea vulva” rymuje się jakoś z łacińskim „mea culpa” (moja wina) – publicznym wyznaniem win dokonywanym w ramach tzw. spowiedzi powszechnej podczas mszy świętej. (...)

Kiedy Konarska używa łacińskiego tytułu „Mea vulva”, zestawia winę z waginą. Utożsamia je i przeciwstawia je sobie. Jakby chciała powiedzieć: znajdź podobieństwa i różnice. (...)

Wagina zostaje w obrazach Konarskiej wystawiona na widok publiczny. Jest oglądana, ale nie podglądana. Najczęściej jest ukazana jako obiekt. Jak dzieło sztuki umiejscawiana w przestrzeni jakby muzeum czy galerii. No, i ma swoją publiczność, która patrzy i się nie wstydi. (...)

Ale nie jest też atrapą. Jakimś fantomem waginy. Jest jej ujawnieniem się, a nawet objawieniem. (...) Sama dumnie się prezentuje przed oglądającymi. A to na ścianie galerii, a to w sennym marzeniu, a to w naturalnym krajobrazie. (...)

Zrównana z dziełem sztuki w jakimś sensie sama się nim staje. Ale ma też coś z metafizycznego objawienia, niosącego mistyczne wtajemniczenie. Może jest obiektem artystycznym, a może też cudem? Cudownym obrazem? Uświęcona poprzez sztukę, sama staje się świętością? Może sam fakt ukazania, odsłonięcia czyni ją w jakiś sposób cudowną, niezwykłą? (...)

Tekst Janusza Noniewicza do serii, dokumentacja wystawy oraz wszystkie obrazy dostępne są na stronie: www.beatakonarska.com/works/mea_vulva_pl/

“Self-portrait. Tribute to Natalia LL”, akryl na płótnie, 120cm x 200cm, 2x(100x120)cm – obraz łączony z 2 płócien, 2017 / “When spring comes Nature awakes”, akryl na płótnie, 120cm x 200cm, 2x(100x120)cm – obraz łączony z 2 płócien, 2017